

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Petra Hatalu na neverejnom zasadnutí konanom 7. októbra 2010 v Bratislave v trestnej veci obvineného **ppráp. PZ R. K.**, pre trestný čin neoznámenia trestného činu podľa § 168 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (ďalej už len Tr. zák.) o dovolaní obvineného proti rozsudku Vojenského obvodového súdu Prešov z 10. septembra 2007, sp. zn. 3T 3/2007, v spojitosti s uznesením Vyššieho vojenského súdu Trenčín z 31. januára 2008, sp. zn. 5 To 25/2007, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného ppráp. PZ R. K. **s a o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Vojenského obvodového súdu Prešov z 10. septembra 2007, sp. zn. 3T 3/2007, bol obvinený ppráp. PZ R. K. uznaný vinným z trestného činu neoznámenia trestného činu podľa § 168 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že :

po tom, čo mu dňa 10. októbra 2002 okolo polnoci v K. v mieste jeho trvalého bydliska, v dobe mimo výkonu služby oznámil P. F., nar. X., že bol svedkom vraždy a videl ako dňa 10. októbra 2002 asi o 23.30 hod. v K. v blízkosti reštaurácie C., občan L., nar. X., krátkou guľovou zbraňou z bezprostrednej blízkosti 2 – krát vystrelil do oblasti hlavy poškodeného M. T., nar. X., ktorého mŕtve telo bolo nájdené až v mesiaci máj 2004 a po vražde sa občan L. opakovane P. F. vyhrážal zastrelením, ak to niekomu povie alebo oznámi na políciu,

tak obvinený R. K. menovanému P. F. po tomto oznámení v neskorých nočných hodinách vtedy uviedol, len aby sa išiel vyspať a vo veci nevykonal žiadne opatrenia.

Za to bol odsúdený podľa § 168 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 58 ods. 1, § 59 ods. 1 Tr. zák. podmienčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený ppráp. PZ R. K. v zákonnej lehote odvolanie, ktoré bolo uznesením Vyššieho vojenského súdu Trenčín z 31. januára 2008, sp. zn. 5 To 25/2007, zamietnuté ako nedôvodné (§ 319 Tr. por.).

V zmysle § 183 ods. 1 písm. b/ Tr. por. rozsudok je právoplatný a vykonateľný, ak zákon síce proti nemu pripúšťa odvolanie, ale podané odvolanie bolo zamietnuté.

Dňa 27. septembra 2010 bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložené dovolanie obvineného (po vrátení veci týmto súdom súdu prvého stupňa a jeho postupe v zmysle § 379 ods. 1 Tr. por. per analogiam s poukazom na § 374 Tr. por.), podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. R. T., pričom ako dovolací dôvod uviedol dôvod podľa § 371 ods.1 písm. i/ Tr. por. (č. l. 309 – 311, 337).

V písomných dôvodoch dovolania obvinený poukázal na to, že počas prípravného konania vo veci konajúci vyšetrovateľ nerešpektoval základné zásady trestného konania uvedené v § 2 ods. 6, ods. 7, ods. 10, ods. 12 Tr. por. Trestné stíhanie začal a obvinenie vzniesol až po 4 rokoch od spáchania trestného činu. V celej veci nemal podľa jeho názoru jasno ani prokurátor Vojenskej obvodnej prokuratúry Prešov, keďže v uznesení o zamietnutí jeho sťažnosti proti vznieseniu obvinenia uviedol, že z doterajších listinných materiálov, výsluchov svedkov F. a Z. a ďalších podporných nepriamych dôkazov, t.j. najmä z návrhu na začatie trestného stíhania vyplýva „vyšší stupeň pravdepodobnosti“, bol si istý, že ten skutok spáchal on a nie aj iní príslušníci Policajného zboru. Podľa jeho názoru bolo celé prípravné konanie zmanipulované zo strany príslušníkov Policajného zboru. Tiež samotná výpoveď svedka P. F. je zmanipulovaná a nevierohodná, čo potvrdil i posudok PhDr. I. O. pod č. 2177/86 a rozsudok Najvyššieho súdu

Slovenskej republiky z 11. októbra 2006, sp. zn. 3 To 70/2006. Z odôvodnenia predmetného dovolania ďalej vyplýva, že obvinený nesúhlasí ani s predmetnými súdnymi rozhodnutiami - konkrétne rozsudkom Vojenského obvodového súdu Prešov a uznesením Vyššieho vojenského súdu Trenčín, pričom jeho námietky smerujú voči jednotlivým skutkovým zisteniam predmetných súdov, resp. voči odôvodneniu vyššie uvedených rozhodnutí. Ako na záver podotkol, v plnej miere sa pridržiava svojho odvolania proti vyššie uvedenému rozsudku zo dňa 18. septembra 2007 a jeho doplnenia zo dňa 29. októbra 2007.

Z dôvodov vyššie uvedených pochybení a porušení ustanovení Trestného poriadku sú podľa názoru obvineného napadnuté rozhodnutia založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, a preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 383 Tr. por. určil termín verejného zasadnutia, prípadne konal podľa § 388 ods. 1, ods. 2 Tr. por.

Prokurátor vojenskej obvodnej prokuratúry v písomnom vyjadrení k predmetnému dovolaniu (č. l. 317 - 319) uviedol, že postup a rozhodnutia súdov považuje za dôvodné a zákonné, keďže bol dodržaný procesný postup zakotvený predovšetkým v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por. Poukázal tiež na to, prečo nemožno súhlasiť s jednotlivými námietkami obvineného uvedenými v dovolaní. Ako ďalej podotkol, čiastočne možno dať za pravdu obhajobe iba v tom, že skutok sa stal v roku 2002 a trestné stíhanie bolo začaté v roku 2006, no uvedené nespôsobila nečinnosť alebo neprimerané prieťahy v konaní súdu a prokuratúry (za túto okolnosť môže niesť zodpovednosť príslušná policajná zložka na úseku operatívno-pátracej činnosti). Pretože v podanom dovolaní nie sú splnené zákonné dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Tr. por., navrhol dovolanie odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.).

Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V súlade s § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Pokiaľ ide o obvineným uplatnený dôvod dovolania (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.), tak z jeho znenia ako aj z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinstančné. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o dovolaní je potom viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili sudy nižšej inštalcie. Rovnako nie je oprávnený ani posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania sudy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorý je určený k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení, čo celkom zreteľne vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por., resp. aj z ustanovenia § 374 ods. 3 Tr. por. Ako už aj z vyššie uvedeného vyplýva, neslúži teda k revízii a náprave skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Samotnú správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho

prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie okolností potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len v obmedzenom rozsahu potrebné vyšetrenie podľa § 379 ods. 2 Tr. por.

V dôsledku uvedeného iba s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením vykonaných dôkazov nemožno potom vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Ten je daný v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Dovolanie je teda určené **k náprave právnych chýb** rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva. V konečnom dôsledku z toho vyplýva, že s poukazom na dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je možné domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené. Skutkový stav je v rámci rozhodovania o dovolaní, opierajúcim sa o dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., hodnotený len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. **Správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže ani skúmať ani meniť.**

Z pohľadu dovolacieho súdu treba predovšetkým uviesť, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu a jeho podstatou sú námietky správnosti skutkových zistení alebo hodnotenia dôkazov súdmi nižšieho stupňa, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Vzhľadom na obsah podaného dovolania, v ktorom obvinený ppráp. PZ R. K. namieta predovšetkým jednotlivé skutkové zistenia súdov, resp. správnosť hodnotenia dôkazov a tiež s poukazom na vyššie uvedené je potrebné zdôrazniť tú skutočnosť, že skutok tak, ako bol zo strany príslušných súdov zistený, je pri uplatnenom dovolacom dôvode pre Najvyšší súd

Slovenskej republiky ako súd dovolací záväzný. Pokiaľ ide potom o jeho právne posúdenie, tak toto je podľa názoru dovolacieho súdu správne, keďže ustálený skutok napĺňa všetky zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu neoznámenia trestného činu podľa § 168 ods. 1 Tr. zák. Vo vzťahu k ostatným námietkam obvineného treba uviesť iba toľko, že tieto sú z pohľadu ním uplatneného dovolacieho dôvodu taktiež irelevantné, a preto sa nimi dovolací súd ani nezaoberal. Len na dôvažok treba dodať, že predmetné námietky obvinený uplatňoval už v odvolacom konaní, pričom odvolací súd sa s nimi aj riadne vysporiadal.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunčiáte tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 7. októbra 2010

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Alžbeta Kóňová